

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418201424
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6418201424.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkýň: v 1. rade P. W., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX/XX, XXX XX R. a v 2. rade A. J., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX/XX, XXX XX R., obe žalobkyne zastúpené JUDr. Lucia Kolníková, advokátka, so sídlom Radvanská 1, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: M. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX R., zastúpený Mgr. Henrich Schindler, advokát, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, alternatívne o žalobe na určenie nehnuteľností do dedičstva po právnych predchodcoch žalobkýň, resp. určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 16.09.2019, č. k. 7C/3/2018-143, v spojení s opravným uznesením zo dňa 28.10.2019, č.k. 7C/3/2018-155, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/3/2018-155 zo dňa 28.10.2019 potvrdzuje.
- II. Žalobkyne v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd u r č u j e, že nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva číslo XXX vedenom K. odborom Y. úradu D. nad S. pre okres D. nad S., obec R., katastrálne územie R., a to parcela registra E evidovaná na mape určeného operátu pod parcelným číslom XX v kultúre záhrada o výmere XXXX m² o výške spoluvlastníckeho podielu XX/XXX, ku ktorej nehnuteľnosti je v súčasnosti evidovaný ako vlastník žalovaný p a t r i a do dedičstva po poručiťelke K. N., rod. R., rodné číslo XXXXXX/XXX, naposledy bytom R., zomrelej dňa XX.XX.XXXX v R., o výške spoluvlastníckeho podielu X/X, po poručiťelovi Q. N., rodné číslo XXXXXX/XXX, naposledy bytom R., zomrelom dňa XX.XX.XXXX v R., o výške spoluvlastníckeho podielu X/X.

II. Súd žalobkyniam p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že vzhľadom na genézu prechodu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, a to počnúc uzatvorením kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 08.11.1937, od ktorej žalobkyne odvodzujú vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, došlo na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, na základe uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. XXD/X/XX, F. XX/XX zo dňa 08.01.1998, resp. uznesenia Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. XXD XXX/XXXX, F. XXX/XXXX z 12.11.2003 k nesprávnemu zápisu na príslušnom LV vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti, kde oboma uzneseniami Okresného súdu Žiar nad Hronom bolo nedostatočne zistené portfólio aktív právnych predchodcov žalobkyne v 1. a v 2. rade Q. N., resp. K. N., rod. R.. Právny stav založený týmito nesprávnymi rozhodnutiami

bol zaevidovaný aktuálne na LV i na základe rozhodnutia ROEP č. XXXX/XXXX/XXX z 29.04.2005, aktuálne k nesprávnemu zápisu na aktuálnom výpise z LV č. XXX ako spoluvlastníka k predmetnej nehnuteľnosti na základe osvedčenia o dedičstve XD/XX/XXXX zo dňa 23.07.2013 M. H., rod. H., nar. 07.11.1975 v spoluvlastníckom podiele XX/XXX došlo i s prihladením na okolnosť, že v citovanom uznesení bolo prejednané dedičstvo po nebohej právnej predchodkyňi, aktuálne označeného žalovaného, nebohej C. H., rod. V., a to i napriek okolnosti, že právna predchodkyňa žalovaného C. H., rod. V. odpredala svoj podiel vcelku na predmetnej nehnuteľnosti už kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 18.11.1981, registrovanou pod číslom RI XXX/XX, a teda podiel na predmetnej nehnuteľnosti nemohol byť predmetom prejednávania dedičstva po nebohej právnej predchodkyňi žalovaného. Žalovaný sa tak nemohol následne stať vlastníkom, resp. podielovým spoluvlastníkom k tejto nehnuteľnosti. Záverom okresný súd konštatoval, že sa nestotožňuje s právnym názorom vysloveným žalovaným v rámci obrany v súvislosti s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, a to kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 18.11.1981. Z obsahu samotnej zmluvy, ktorú mal súd k dispozícii v rámci prostriedku procesného útoku, súd konštatuje, že tento právny úkon napĺňa všetky kogentne ustanovené podmienky právne bezvadného a účinného právneho úkonu vymienené zákonodarcom v súvislosti s kúpnopredajnou zmluvou. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137c C.s.p. Súd skúmal aktívnu legitimitáciu žalobkyň v 1. a v 2. rade a mal za to, že v konaní žalobkyne osvedčili, že sú dedičkami po poručiťoch a predmetný podiel na nehnuteľnostiach v súvislosti, s ktorými sa domáhali určenia, patrí do dedičstva po nebohých právnych predchodcoch žalobkyň v 1. a v 2. rade, pričom tento je aktuálne evidovaný v katastri nehnuteľností na žalovaného. V danom prípade ide o určovaciu žalobu, ktorá sleduje ochranu vlastníckeho práva. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/26/2007, s tým, že kto je dedičom poručiťľa alebo do úvahy prichádzajúcim dedičom poručiťľa, má naliehavý právny záujem na určení, že určitá vec hnutelná alebo nehnuteľná patrí do dedičstva po poručiťoch. K námietke žalovaného „res iudicata“ zo strany žalovaného v súvislosti s konaním 22C/131/2016 pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom súd konštatoval, že žalobkyne v uvedenom konaní vzali svoj návrh späť a konanie bolo zastavené. Navyiac súd konal o žalobe na určenie vlastníckeho práva, teda nejde o uplatnenie rovnakého práva ako v konaní 7C/3/2018.

3. Proti rozsudku sa odvolal žalovaný. Rozsudok okresného súdu navrhol zmeniť tak, že súd žalobu zamietne, resp. žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne zistenie skutkového stavu a vyhodnotenie dôkazov. K posúdeniu aktívnej legitimitácie v bode 4. a 5. odôvodnenia napadnutého rozsudku sa okresný súd nevysporiadal a vôbec nespomenul argument žalovaného, a teda že P. W., ktorá dedičstvo po Q. N. odmietla, nemôže byť aktívne legitimovaná na podanie žaloby. Namietal rozporné zistenia súdu, ktoré jasne vyplývajú z bodu 9. a 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď súd na jednej strane tvrdí, že časť parcely XX o výmere XXXX m² nebola predmetom kúpnej zmluvy a následne tvrdí, že na základe tej istej kúpnej zmluvy došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ by predmetom nehnuteľnosti mal byť celý spoluvlastnícky podiel (X/X) na parcele XX o výmere XXXX m², neexistoval by dôvod na vypracovanie geometrického plánu. Súd sa pritom nemôže svojoľne rozhodovať, či bude pre časť kúpnej zmluvy geometrický plán zohľadňovať a pre druhú časť nie. Poukázal aj na ďalšiu nezrovnalosť v článku I. tejto zmluvy, a teda že Q. N. s manželkou K. N. mali podľa vyjadrení žalobcov previesť len XX m² zo svojho podielu na parcele č. XX, k čomu však ani nedošlo, keď takáto výmera nebola uvedená v geometrickom pláne ani v žiadnej inej listine. Súd rozhodol len na základe sporného výkladu kúpnej zmluvy, pri ktorej neprihliadol na priložený geometrický plán, ktorý jednoznačne určoval, k akej vlastníckej zmene dochádza. Súd taktiež nesprávne vyhodnotil nepriamy dôkaz - zámennú zmluvu zo dňa 21.07.1986 uzavretú vo forme notárskej zápisnice N XXX/XX, Nz XXX/XX. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia v súvislosti vo vzťahu k argumentom ku kúpnej zmluve uzavretej dňa 18.11.1981. Rovnako okresný súd nijakým spôsobom nereflektoval námietky žalovaného ohľadom na včasnosť uplatneného nároku a jeho naliehavý právny záujem, keď skutočnosť, že žalobcovia nie sú výlučnými vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti na parcele č. XX, bola žalobcom známa už na základe vydania uznesenia o dedičskom konaní, pričom tieto rozhodnutia žalobkyne nijakým spôsobom nerozporovali. O sporných skutočnostiach sa však jednoznačne dozvedeli už pri vypracovaní zámennej zmluvy z roku XXXX. Odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje dostatok dôvodov, ktoré jasne a presvedčivo predstavujú vysvetlenie súdom prvej inštancie prijatého záveru o platnosti kúpnej zmluvy a dobromyseľnosti držby žalobcov a tým aj plnej dôvodnosti žaloby. Odôvodnenie rozsudku nespĺňa parametre vyplývajúce z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p., lebo nedáva žalovanému žiadnu odpoveď

na jeho argumenty, ktorými sa bránil v písomnom vyjadrení k podanej žalobe a vo svojich prednesoch na pojednávaní.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrili žalobkyne. Rozsudok okresného súdu navrhli potvrdiť ako vecne správny. V súvislosti s námietkou ohľadom včasnosti uplatneného nároku ako aj naliehavého právneho záujmu poukázali na konštantnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzalo do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Žalovaný žalobkyňam ponúkol svoj podiel na spornej nehnuteľnosti na predaj v roku XXXX a až tento moment možno považovať za preukázateľné zistenie o formálne inom vlastníkovi nehnuteľnosti. Poukázali na vyjadrenie žalovaného k žalobe v predchádzajúcom súdnom konaní sp. zn. 22C/131/2016, v ktorom žalovaný uviedol, že návrh ako taký považuje za dôvodný a navrhol, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým návrhu na začatie konania vyhovie. Aj toto vyjadrenie žalovaného svedčí o tom, že on sám si bol vedomý nesprávneho zápisu vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Navyše C. H. po uzavretí kúpnej zmluvy z roku XXXX túto zmluvu nikdy nenamietala, nevznášala žiadne nároky v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy, parcelu č. XX po odpredaji svojho podielu už nikdy nevyužívala, neplatila dane, ani nijakým spôsobom nenamietala neskoršiu výstavbu „cudzieho“ rodinného domu na nej, ani užívanie záhrady „cudzími“ osobami, hoci bývala niekoľko desiatok metrov od nej. Okresný súd sa dostatočne a podrobne v bodoch 4. a 5. napadnutého rozsudku vysporiadal s aktívnou legitimáciou oboch žalobkýň, keď P. W. svoju aktívnu legitimáciu neodvodzuje od dedičského konania po Q. N., ale od dedičského konania po K. N.. N. P. W. je aj spolumajiteľkou spornej parcely č. XX. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku bodu 8. až 16. správne a dostatočne podrobne zistil skutkový stav týkajúci sa vlastníckych vzťahov k spornej nehnuteľnosti a správne ho právne posúdil. Žalobkyne si svoj nárok uplatňujú titulom kúpnopredajnej zmluvy z 08.11.1937, na základe ktorej poručiteľia nadobudli nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v obci R., evidovanú v pozemnoknižnej vložke pod č. XXX AI, m.č. XX pod A v X/X. K zmene vlastníckych pomerov došlo síce kúpnou zmluvou z roku XXXX, avšak iba k zmene predstavujúcej zmenšenie veľkosti ich podielu na parcele č. XX o XX m². V žalobe dôkladne a dosť podrobne špecifikovali históriu vlastníckych práv k nehnuteľnosti. Podľa skutkového zistenia a právneho posúdenia žalovaného tak, ako ho prezentuje vo svojom odvolaní, by podiel poručiteľov zakúpený v roku XXXX mal mať namiesto jedného podielu z parcely č. XX len X a poručiteľia C. H. 3, čo je v rozpore so skutkovým stavom, ako aj žalovaným pripojenými listinami. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je nepochybné, že poručiteľia svoj podiel v roku 1937 riadne kúpili v podiele¹. Tvrdenie žalovaného, že neexistoval dôvod na vyhotovenie geometrického plánu sú zavádzajúce, pretože v tom čase ešte existoval zmiešaný zápis vlastníctva, teda aj k pozemkovej knihe, aj formou LV. Ak by mala byť C. H. v roku XXXX spolumajiteľkou parciel, ako tvrdí žalovaný, musela by byť účastníčkou zámennej zmluvy z roku 1986, ktorá bola riadne zhotovená štátnym notárom.

5. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že ani jeden bod odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa nezaobera námietkou žalovaného z hľadiska otázky včasnosti uplatnenia nároku. Vyjadrenie žalovaného v konaní pod sp. zn. 22C/131/2016 nijakým spôsobom nepreukazuje nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Právna predchodkyňa žalovaného C. H. pritom nemala žiadny dôvod namietat skutočnosti, ktoré spochybňovali len žalobcovia, keď právny stav zodpovedal skutočnému stavu, pričom na tom nič nemení skutočnosť, že parcelu nevyužívala. K otázke nedostatočného odôvodnenia a nevysporiadania sa s kľúčovými argumentami žalovaného, žalovaný poukázal na rozsiahlu judikatúru, pričom na každý argument mal súd reagovať a zdôvodniť jeho neakceptáciu. Jednotlivé body odôvodnenia súdu si navzájom odporujú (napr. bod 9.), odôvodnenie je tak nekonzistentné a nelogické, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť a nezákonnosť. Z titulu kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 08.11.1937 nemohlo vlastníctvo spornej nehnuteľnosti vyplynúť, nakoľko z tejto kúpnej zmluvy nadobudli len podielové spoluvlastníctvo k parc. č. XX v podiele X/X a X/X, avšak nenadobudli žiadne vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu C. H.. Geometrický plán jasne stanovoval vlastnícke vzťahy, ktoré mali prevodom spoluvlastníckeho podielu v roku XXXX vzniknúť, pričom jednoznačne potvrdzuje skutočnosti uvádzané žalovaným, a teda, že časť parcely č. XX o výmere XXXX m² nebola predmetom kúpnej zmluvy. Samotná zámenná zmluva rovnako preukazuje, že C. H. v roku XXXX bola vlastníkom parcely č. XX o výmere XXXX m², keď premetom zámennej zmluvy bola zámena nehnuteľnosti na LV č. XXX podľa A X/a, b s plochou XXX m² z parcely č. XX zapísanej v pozemkovej knihe k. ú. R. v zápisnici č. XXX podľa B X/a, b. Podiel na nehnuteľnosti na parcele č. XX C. H. bol pritom v pozemkovej knihe č. XXX zapísaný pod B XX, XX, teda pokiaľ by tento podiel previedla celý, B XX, XX by musel byť obsahom zámennej

zmluvy, čo taktiež ako všetky listinné dôkazy opätovne preukazuje skutočnosti tvrdené žalovaným a potvrdzuje nesprávnosť rozsudku. Vo vyjadrení zo dňa 29.06.2020 žalovaný uviedol, že nie je zrejmé, aké argumenty by mali byť zmätočné a zavádzajúce, keď skutkový stav, ktorý v konaní žalovaný preukazoval, vychádza nielen z tvrdení žalovaného, ale aj z podrobného popisu skutkového stavu Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálnym odborom, ktorého tvrdenia sú zhodné, zo zápisu v katastri nehnuteľností, ktorý bol po celý čas prístupný žalobkyniam a najmä listinných dôkazov, ktoré nijakým spôsobom nepreukazujú žalobcom tvrdené skutočnosti. Žalovaný netvrdí, že predmetom zámennej zmluvy z roku XXXX bol aj podiel C. H.. Pred uzatvorením kúpnej zmluvy v roku 1981 boli vlastníkami nehnuteľnosti na parcele č. XX Q. N. v X/X, K. N. X/X a C. H. v X/X, teda nielen poručiteľia, ako nesprávne uvádza žalobca. Skutočnosť, že časť parcely XX ostala vo vlastníctve pôvodných vlastníkov - teda aj C. H. ako právnomu predchodcovi žalovaného, je pritom ťažiskovým bodom obrany žalovaného a zodpovedá tvrdenému skutkovému stavu, čím vyvracia argumenty žalobcov.

6. Žalobkyne v odvolacej duplike uviedli, že opakované tvrdenia a názory žalovaného nemajú skutkový základ. Žalovaný zámerne produkuje zmätočné a zavádzajúce argumenty. Pokiaľ žalovaný opakovane uvádza, že o nesprávnom zápise v katastri sa mali žalobkyne dozvedieť v rokoch 1937, 1981, 1986, 1996, 2002, 2005, prípadne kedykoľvek počnúc rokom 1981, ide o konštrukciu žalovaného bez skutkového základu. Žalobkyne ich právo v predmetnom konaní neodvodzujú od užívacieho práva C. H., ale od iných relevantných právnych skutočností. To, že C. H. od predaja celého svojho podielu na parcele č. XX, túto parcelu logicky nevyužívala, iba podporuje v konaní preukázané skutočnosti. Žalobkyne opätovne poukazujú na veľmi podrobne špecifikovanú históriu vlastníckych vzťahov v bode II. podanej žaloby. C. H. predala celý svoj spoluvlastnícky podiel kúpnu zmluvou z 18.11.1981, a preto ani nebola (a ani nemohla byť) účastníčkou zámennej zmluvy z 21.07.1986. Tvrdenie žalovaného s poukazom na bod 9. napadnutého rozsudku, je zavádzajúce. Okresný súd s poukazom na listinné dôkazy dokumentujúce zmenu vlastníckych vzťahov správne uvádza v bode 9. a v tejto súvislosti žalobkyne opätovne poukazujú na bod II. žaloby, kde je podrobne vysvetlený celý proces zmien vlastníckych vzťahov k parc. č. XX. Rozsudok okresného súdu považujú za vecne správny a vychádzajúci zo správne zisteného skutkového stavu a navrhujú rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach. Na základe vykonaných dôkazov dospel k zisteniu skutkového stavu, ktorý má základ vo vykonanom dokazovaní a na takto zistený skutkový stav aj správne aplikoval príslušné právne normy. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, a preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov vo vzťahu k podstatným odvolacím námietkam žalovaného.

10. Ani s ohľadom na námietky vznesené žalovaným v odvolacom konaní nemožno dospieť k inému záveru, než k akému dospel okresný súd. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalobkyní uvedenou v ich vyjadreniach k odvolaniu žalovaného a v podrobnostiach na ňu odkazuje. V odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by boli významné a odôvodňovali iné, resp. také rozhodnutie, akého sa domáhal. Závery okresného súdu o tom, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu patria do dedičstva po poručiiteľke K. N. o výške spoluvlastníckeho podielu 1-tina a po poručiiteľovi Q. N. o výške spoluvlastníckeho podielu v 1-tine sú založené na preukázaných skutkových faktoch a na správnom právnom posúdení danej veci. Okresný súd dostatočne vyjadril, z akých skutkových okolností vychádzal, podľa akých právnych predpisov tieto skutočnosti hodnotil a k akým záverom dospel. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa okresný súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného

uvedenými aj v predmetnom odvolaní. Žalovaný v odvolaní neuviedol iné nové skutočnosti, ako tie, ktoré uvádzal v priebehu konania na súde prvej inštancie.

11. Žalovaný namietal v odvolaní okrem iného aj arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého súdneho rozhodnutia. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje a nepovažuje ju za dôvodnú. Nie je rozhodujúce, že v rozhodnutí súd nedal odpovede na všetky otázky, námietky žalovaného, prípadne že nevyhoviel subjektívnemu názoru na vec, či pocitu strany sporu - žalovaného.

12. Odôvodnenie rozhodnutia je v súlade s § 220 CSP, je preskúmateľné, transparentné a taktiež kontrolovateľné. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že by súd rozhodoval arbitrárne, či svojvoľne, pretože svoje rozhodnutie založil na správnych skutkových a právnych záveroch. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov ako aj právnymi závermi. Právne závery súdu prvej inštancie nie sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami. Z rozhodnutia jednoznačne vyplývajú dôvody rozhodnutia, ktoré nesvedčia o svojvôli v súdnom rozhodovaní. Súd sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, pričom v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS 242/2007. Vzhľadom na judikatúru EŠLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníka konania, len ten, ktorý je pre rozhodnutie vo veci relevantný. Súd sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený s poukazom na všetky skutkové okolnosti zistené vykonaným dokazovaním a tiež s poukazom na prijaté právne závery. Rozhodnutie súdu a ním urobený výklad rozhodujúcich právnych noriem je predvídateľný a rozumný, korešponduje so súdnou praxou, nie je výrazom interpretačnej svojvôle, rozhodnutiu nechýba zmysluplné odôvodnenie a nevybočuje z medzí všeobecne akceptovaného chápania dotknutých právnych inštitútov.

13. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS XXX/XX), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS XX/XX). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS X/XX, II. ÚS XXX/XX).

14. Argument žalovaného uvedený v odvolaní, že okresný súd sa nevysporiadal s námietkou žalovaného, že P. W., ktorá dedičstvo po Q. N. odmietla, nie je aktívne legitimovaná na podanie žaloby, nie je dôvodný. Je síce pravdou, že s uvedenou skutočnosťou sa konkrétne súd prvej inštancie nezaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia, avšak táto skutočnosť nemá zásadný vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko odvolací súd môže napadnuté rozhodnutie doplniť o ďalšie dôvody tak, ako mu to umožňuje ustanovenie § 387 ods. 2, 3 C.s.p. Okresný súd sa správne v prvom rade vysporiadal s aktívnou legitímáciou žalobkyň v bode 4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a správne dospel k záveru, že žalobkyne v konaní osvedčili svoju aktívnu legitímáciu. Odvolací súd v tomto smere dopĺňa, že P. W. (žalobkyňa v 1. rade) aj keď odmietla dedičstvo po poručiťovi Q. N., je však aktívne legitimovaná a svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje od dedičského konania po K. Náročnej, kde dedičstvo neodmietla.

15. Pokiaľ žalovaný namietal, že okresný súd nijakým spôsobom nehodnotil nečinnosť žalobkyň počas takmer 40 rokov vo vzťahu k naliehavému právnenému záujmu žalobcov, uvedenú námietku odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Okresný súd sa dostatočným spôsobom vysporiadal s existenciou naliehavého právneho záujmu v bode 4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a odvolací súd sa jeho úsudkom v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Predmetom konania bol žalobkyňami požadovaný určovací výrok, že nehnuteľnosti označené žalobou patria do dedičstva po poručiťoch. V súčasnosti sú nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného. Zosúladenie evidenčného právneho stavu je legitímnym právnym záujmom žalobkyň 1/, 2/, ktoré nemajú k dispozícii iný právny prostriedok na ochranu svojho vlastníckeho práva. Pokiaľ ide o namietanú včasnú podanie žaloby, uvedená námietka je nedôvodná. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný výzvou zo dňa 24.02.2016 vyzval žalobkyne na uplatnenie predkupného práva k jeho spoluvlastníckemu podielu k parcele č. XX, kedy žalobkyne zistili, že na LV č. XXX je nesprávne evidovaný žalovaný ako vlastník.

Žalobkyne na výzvu žalovaného reagovali listom zo dňa 18.03.2016, kde oznámili žalovanému, že uvedený spoluvlastnícky podiel nadobudol na základe absolútne neplatného právneho titulu a vyzvali žalovaného na mimosúdne vyriešenie predmetnej skutočnosti. Keďže žalovaný nereagoval na list žalobkýň, žalobkyne následne iniciovali v tomto smere súdne konanie ohľadom určenia vlastníctva ako aj predmetné konanie o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťeloch. Skutočnosť ohľadom nesprávneho prejednávania podielu spornej nehnuteľnosti po poručiťeloch, ako aj nesprávny zápis žalovaného ako vlastníka v katastri nehnuteľností automaticky nezakladá vedomosť žalobkýň o nesprávnom zápise. Súd preto správne konštatoval existenciu naliehavého právneho záujmu na strane žalobkýň, odvolací súd sa s jeho záverom v plnom rozsahu stotožňuje.

16. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že žaloba žalobkýň je v plnom rozsahu opodstatnená. Žalobkyne si svoj nárok uplatnili titulom platnej kúpno predajnej zmluvy zo dňa 08.11.1937, na základe ktorej poručiťelia nadobudli nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v obci R., evidovanú v pozemnoknižnej vložke pod číslom XXX A.I, m. č. XX pod A v X/X-nách. Rozhodnutím č. F sa po poručiťelke T. V., rod. W. stala vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XX o výmere XXXX m² C. H., rod. V. (nar. XX.XX.XXXX) v podiele XX/XXX zapísanej do F. č. XXX a rozhodnutím č. F pol. X/XX po nebohom H. V. sa stala vlastníčkou pozemnoknižnej parcely č. XX vo výmere X.XXX m² C. H., rod. V. (nar. XX.XX.XXXX) v podiele X/XXX zapísanej do F. č. XXX. Na základe kúpnej zmluvy, ktorá bola spísaná formou notárskej zápisnice č. N XXX/XX, Nz XXX/XX z XX.XX.XXXX došlo k zmene vlastníckych vzťahov k parcele č. XX, keď C. H. predala celý svoj podiel podľa B 14, 15 v 2/4-tinách z parcely č. XX M. W., nar. XX.XX.XXXX a manželke P. W., nar. XX.XX.XXXX do BSM v polovici a Q. J., nar. XX.XX.XXXX a manželke A. J., nar. XX.XX.XXXX v polovici. Poručiťelia žalobcov predali iba časť z ich spoluvlastníckeho podielu, a to o výmere XX m², ako to vyplýva z predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 18.11.1981. Zvyšná časť parcely č. XX zostala naďalej vo vlastníctve poručiťelov. Na základe kúpnej zmluvy a geometrického plánu zo dňa 12.08.1981 č. XXX-X-XXX-XXX-XX boli vytvorené dve nové parcely, z predanej časti parcely č. XX od poručiťelov a C. H. ako predávajúcich o veľkosti X.XXX,X m². Pokiaľ žalovaný namietal, že neexistoval dôvod na vyhotovenie geometrického plánu, uvedená námietka je irelevantná, pretože v uvedenom čase, keď sa vyhotovoval uvedený geometrický plán, ešte existoval zmiešaný zápis vlastníctva (zápis v pozemkovej knihe aj zápis v LV), tak to vyplýva z predložených listinných dôkazov.

17. K ďalšej zmene týkajúcej sa parcely č. XX došlo na základe zámennej zmluvy spísanej formou notárskej zápisnice zo dňa 21.07.1986 N XXX/XX, Nz XXX/XX. V zmysle uvedenej zmluvy manželia W. a manželia J. zamenili parcelu č. XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha o výmere XXX m² (jedná sa o novovytvorenú parcelu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.11.1981 a geometrického plánu z 12.08.1981) s plochou XXX m² z parcely č. XX zapísanej v pozemnoknižnej knihe k. ú. R. v zápisnici č. XXX, podľa B X/a,b, zapísanej na Q. N. s manželkou K. N.. Žalobkyne podrobne špecifikovali históriu týchto vlastníckych vzťahov k predmetnej nehnuteľnosti, ktoré skutočnosti aj podložili hodnovernými listinnými dôkazmi tak, ako na to správne poukázal okresný súd v bode 8. a 9. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. C. H. nebola účastníčkou zámennej zmluvy zo dňa 21.07.1986 z dôvodu, že celý svoj spoluvlastnícky podiel predala kúpnu zmluvou zo dňa 18.11.1981 tak, ako to nesporne vyplýva z pripojenej kúpnej zmluvy. Námietka žalovaného ohľadom absencie podielu C. H. v uvedenej zámennej zmluve je preto nedôvodná.

18. Následne po spísaní zámennej zmluvy došlo k nesprávnym zápisom vlastníckeho práva k parcele č. XX, a to jednak na základe prejednávania dedičstva po poručiťeloch, ako aj v rámci ROEP, tak ako na to správne poukázal aj okresný súd v bodoch 10., 11., 12., 13. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v nadväznosti na § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyniam 1/, 2/, ktoré v odvolacom konaní boli úspešné, priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému ako v odvolacom konaní neúspešnej strane konania.

21. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).